

בתו של דוד המלך
אחותו של אמנון
בתה של מעכה בת מלך גשור
תקופת ראשית המלוכה וימי בית ראשון

תמר

תמר היפה והתמימה נופלת במלכודת של אמנון אחיה. אמנון חושק בה, הוא מתחלה ומבקש מאביו, דוד המלך, שישלח את תמר אחותו להביא לו אוכל. תמר מגיעה ומכינה לאמנון לביבות. אך אמנון אינו מסתפק בכך. תמר מתחננת על נפשה: "אל נא, אחי, אל תענני, אני אנא אוליך את חרפתי? דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך" (שמואל ב', יב).

אמנון אינו מקשיב לתחנוניה הרבים, מבצע בה את זממו, קורא למשרתו ומצווה עליו לסלק את תמר ולנעול את הדלת. לא רק זאת אלא: "וישנאה אמנון שנאה גדולה מאוד". אהבתו (לכאורה אהבה) התהפכה לשינאה. רגע קשה. תמר יוצאת, שמה אפר על ראשה, קורעת את הכותונת שלה, "ותלך הלך וזעקה", ואבשלום אחיה לוקחה אל ביתו כשהיא "שוממה".

תובנה

על אהבת אמנון לתמר נאמר (מסכת אבות): כל אהבה התלויה בדבר - בטל דבר בטלה אהבה, וכל אהבה שאינה תלויה בדבר - אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר? זו אהבת אמנון ותמר. ושאינה תלויה בדבר? זו אהבת דוד ויהונתן.

דחף הלב

איזו אהבה יש לי שאינה תלויה בדבר?

